

Megérett a paradicsom

A Hírhíttér című tévé-műsor a megszületésekor tárogó úrt kellett, hogy betöltsön. Nagyon hiányzott már a tévés tájékoztatásból ilyesfajta műfaj. Alcímek szerint: *Nézetek, vélemények közérdekű kérdésekről.* Vagyis, legalább a magán-értelmezése szerint, *alkalom az egymástól különböző nézetek, vélemények szembesítésére, ütköztetésére.* első sorban azzal a céllal, hogy közös dolgainkban felelős együttgondolkodásra serkentsünk. Amolyan demokraciaskolának sem utolsó a leghatásosabb tömegkommunikációs fórumnak ez a műsora. Akár csak utólag, de még jobb, ha az előkészítés időszakában, információkat kapunk innen a mindannyiunk életét meghatározó döntések háttéréről, értesülhetünk, milyen alternatíva kínálkozott, magunk is mérlegelhetünk, s „képviselőnk”, a mindenkor műsorvezető révén helyeselhetünk vagy ellenvéleményt mondhatunk.

Alighanem ezért különösen jelentőséggel ebben a műfajban a riporter személye, magatartása, minden szava. A nézők nevében föllépni önmagában is nehéz feladat, majd hogyan lehetetlen vállalkozás, mert hisz: hányféleek vagyunk? Mégis, a Hírhíttérben előforduló valamennyi témában olyan módon kell állást foglalnia a műsorvezetőnek, hogy érezhető legyen: a többség érdekeit képviselve ül szembe a stúdióba meghívott, többnyire szervezeti, vállalati, csoportérdekeket képviselő személyiségekkel.

Mester Ákos mutatott egy-két követni való példát a műsor történetének első szakaszában. Nehéz utánozni a „módszerét”, elismerem, hiszen amellet, hogy im-

nálán tájékozottnak mutatkozott (s a kamerák előtt ezt nem lehet mimelni), mindig megtalálta a módját, miként lehet a másféle véleményét tiszteltetben tartva érvelni a sajátját (a miénket) is, miként lehet „falmelléki szövegek” mi-benlétére félreérthetetlenül, de az embert soha sem sértve rámutatni. Nem egyszer sikerült ilyen módon átvilágítania a különféle érdekek szövevényét, s ezzel a gondosan mérlegelő, árnyalt vélemények formálására készíteni bennünket, s talán helyes cselekvésekre az erre hivatottakat.

Mindezt azért mondom, hogy ne hagyjak kétséget: általában érdemesnek találom a megkülönböztetett figyelemre a Hírhíttér adását. Akkor is tanulságosak, ha a főntiek szellemében sikertelennek mondhatók. Mint legutóbb, csütörtökön. Wisinger István vezette a műsort, aki sok tekintetben hasonló erényekkel rendelkezik, mint Mester Ákos, talán csak a „partnerkezelésben” nem olyan magabiztos. A műsor harmadik témájaként arról beszélgetett három illetékessel, miért olyan magasak az idén a zöldség- és gyümölcsárak. A stúdió vendégei, a Zöldért vállalat, a MÉM és a belkereskedelem képviselői — *folymatosan mellébeszéltek.* Meg kell hagyni, gyakorlatlan csinálták, összejártuk kifogástalan volt.

Mondok egy példát: miután a műsorvezető az előre elkészített, Hírhíttérben szokásos adattáblázatokkal támogatva, a lehető legkézenfekvőbb kérdést föl-tette, hogy tudniillik, *milyen intézkedéseket gondolnak a piaci visszaélések, a munka nélkül milliókra szert tett maffiózók ellen,* érdekünk-

ben — szóval erre a kérdésre a vendégek egyike kifejezte jámbor óhaját: *ezeket meg kell szüntetni.* Mire a másikuk, átvéve a szót, a következőképpen fűzte tovább: az előbb említett intézkedéseken kívül... Az ember, ha néző, ilyenkor azt várja, hogy csattanjon a műsorvezető hangja: de kedves uram, az istenért, itt egy árva intézkedésről sem volt szó eleddig, mondják meg végre, mit akarnak tenni, mert naponta látjuk a piacon, hogy a cselekvési szándék hiába deklaráltatott ezerszer, az árak rohannak a csillagos égig! Am a műsorvezető hallgatott.

Több eset lehetséges: 1. nem tudják az illetékesek, miként kell hathatósan intézkedni; 2. tudják, csak nem akarják megmondani, mert hátha megint nem érnek cél; 3. tudják, csak nem akarnak intézkedni, mert ez nem kifejezett érdekük. Teszem, a műsorvezető mindezzel tisztában van, ezért fölöslegesnek, kilátástalannak tartja a nyitászíni csatározást. Kérdés, akkor miért kell e téma a Hírhíttérbe? Tán, mert megérett végre a paradicsom, éppen a napokban, és a műsort nem kell annyi kétszámjegyű ár fölsorolással befejezni?

A zsurnaliszták derűs optimizmussal tekinthetnek a jövőbe. Valószínűleg egy év múlva, ilyen tájt, megint lesz írni való témájuk: mi-ért drága a zöldség és a gyümölcs? Magam is azt mondom, a munka — mindenek előtt. Ámbár a zöldség-témájú cikkeket sem fizetik olyan jól, hogy a lecsőevők kiváltságos táborába besorolhatnánk...

Sulyok Erzsébet

Folklórtábor franciáknak

Nyolcvanöt népművészet, népi mesterségek iránt érdeklődő francia érkezett vasárnap Szombathelyre. A megyei művelődés is ifjúsági központ részükre szervezett folklórtáborának lakói lesznek. Megismerkednek a magyar néptáncokkal és népzenevel, népdalokat tanulnak. Előadásokat hallgatnak a népi hagyományok magyarországi gyűjtéséről és ápolásáról. Népművészek vezetésével elsajátítják a különböző népi mesterségek — a kovácslás, a fafaragás, a kosár- és szalmafonás, a fazekasság, a fonás, szövés és hímzés — alapismereteit. Vas megye nevezetességeinek, népi műemlékeinek megtekintése is szerepel a programban.

Meghalt Szuhai Imre

Az elemi iskola negyedik osztályába járt, amikor édesapja meghalt; küldöncnek kellett állnia a fiúnak, aki kitűnő tanuló volt. Tizen-négy esztendőskorában szabótanonc lett, 1925-ben segéd.

Igy kezdődött az 1908. december 8-án született Szuhai Imre életútja, aki szabóinas-ként került kapcsolatba a munkásmozgalommal. Eszperantista volt, a Munkás Testdózó Egyesület aktív tagja. Terjesztette a Népszavát, feladatot vállalt a választási agitációból. Mint annyj más munkásfi a szebb jövőért küzdött, s képezte magát. Tagja volt a szavalókórusnak, a Munkásszínpadon játszott. 1932-ben öt választja pénztárosaává a szabók szakszervezete.

Budapest ostromakor a fővárosban él. A nyilasok munkaszolgálatra küldik. A felszabadulás után a vasútnál helyezkedik el; előbb segédmunkás, majd központkezelő a távközlési biztosító berendezések főnökségén. Jól dolgozik, megbecsülik a munkáját. Ezt bizonyítja, hogy 1951-ben sztahanovista oklevelet is kap. Ő a pártszervezet titkára, s a legtöbb szeminárium előadója.

Munkásságát több kitüntetéssel ismerték el.

Szuhai Imre nincs többé. A múlt hét végén ragadta el közülünk a munkásmozgalom régi szegedi harcosát, a Szocialista Hazáért Erdemrend kitüntetettjét a halál. Temetéséről később intézkedünk.

MSZMP Szegedi Városi Bizottsága

Kör, ami nem négyszögesíthető

A kör, tudjuk, azon felül, hogy síkidomot jelöl, hordoz másféle jelentéstartalmakat is: vannak (vagy voltak) baráti körök, dalkörök és irodalmi körök, s ha jobban utánagondolunk, rá kell jönnünk — nagyon is „jó szó” ez. A kör négyszögesíthetőségéről éppúgy szokás olykor elmélkedni, mint bezárulásáról — hiába, szörfözésekre csábító a szó jelentése és fantáziát mozgódtó a kifejezett forma plaszticitása.

Hogy körben van, lehet — például olvasókör is, nem újdonság éppen, de ez még hagyján: nem is tartozik a divatos fogalmak közé. Noha könyvet több magyar vásárol manapság, mint valaha, ne hagyjuk magunkat elgyönyörködtetni kábítóan szép, sok-sok évet átfogó (és éppen ezért szűkegszerűen nem is reális értékű) számsorok által. Hiszen arról nincs, nem is lehet statisztika, hány lakásban szolgálnak a könyvek a diszpálma és a nipp-mütyür feladatának megfelelő diszítőeszközl. Pedig aki bizonyítottan sokat olvas, rongyember ugyan még lehet, de tájékozatlan, tapasztalatlan, tehát bizonyos élet-fölkészültségben elégtelen osztályzatot szerző soha.

Bár kollektív olvasni nem, de az olvasmányélményeket megtárgyalni lehetséges. Mi több, üdvös és üdvözlendő dolog, ha úgy tetszik, a közművelődés (egyik) tartópillére. Mikor, hol, meddig voltak vagy vannak olvasókörök, bevalom, nem tudom —, de a rádióban van egy havonta ilyen címen jelentkező félórás műsor (legutóbb a múlt héten csütörtökön hallhattuk a Kossuth-adón), ami egészen különleges összefüggésben állítja élénk olvasás és közösségi jellegű szellemi pallorózódás kapcsolatát. S teszi mindezt — méghozzá a tömegkommunikáció révén.

Vajh' ki tudja, hogy 1848-ban, a leglelkesebb magyar esztendő egyikében házánk 45 városában közel száz könyvtárossal helymüködött? És azt, hogy Petőfi kiadójától, Emich Gusztávtól mennyi honoráriumot kapott egy-egy kötetéért? A válasz a rádiós Olvasókör egyik alapfunkcióját sugározza szét: ismeretterjesztés. Például e magazinműsor Antikvárium-rovatában, a

magyarországi könyvkiadás és könyvterjesztés történetéről szóló sorozat jóvoltából.

Azután: ma is létezik olvasókör Magyarországon. Legalábbis egyről biztosan tudni: Almásfüzitőn, közel tíz éve, a művelődési ház könyvtárosságának vezetésével. Igaz, arról már a kör vezetője sem tud, másutt van-e hasonló, „biztosan”, mondja jónévelten, kapcsolatuk mindenestre nincs senkivel, „de lehetne”. Kommentár nincs —, de minek is?

Vagy: Jókairól beszél valaki Jókairól, aki — tetszik, nem tetszik — mégiscsak ifjúkorunk nagy bálványai közé tartozott hosszabb-tövidebb ideig, közvetlenül az indiánkönyvek után, és (mondjuk), Dosztojevszkij előtt. S most úgy hallunk (az „Akihez vissza-visszatértek” elnevezésű rovatban) a Kárpáthy Zoltánról, olyan

ihletet, kifejezetten élvezetes stílusban, hogy már-már kibújik a kritikusból a kisördög, s azt kérdezn: vajon a beszélő Maller Sándornak „négerrel” írták meg talán esszészámba menő Jókai-opusát, avagy ő maga képes ilyen pompázatos szavakba önteni a hatást, amit a nagy-zakallú és ábrándos szemű mesemondó reá gyakorolt?

A kör tehát olvasókör is, ama bizonyos síkidom nevéből továbbképzett szavak egyike. És hallhattuk: ez az a kör, amit nem lehet négyszögesíteni. Nem is kell. Elég ha havonta egyszer bekapcsoljuk a rádiót, és végigélvezzük a szerkesztő-műsorvezető Filippini Éva és a rendező Éles Béla műsorát. Azonnal „sokszögű” lesz az élmény. De körbefogónak is mondhatnám.

Domonkos László

Szőke Tisza '84

Szegedi győztesek a táncversenyen

Szeged polgárai szeretik a táncot. Erről a hét végén győződhetett meg az ember fia, Szombaton és vasárnap tombolt a nyár, az újszegedi Sportcsarnok nagyerme izzó katiához volt hasonló — a légkondicionáló alig pár fokkal hűtötte a levegőt, amelyből fogott, egyre fogyott az oxigén. A 10-es Volán jókora formátumú műsorfüzete legyezének is bevált, használta szorgosan a szép számú közönség. Amely talán, a tavalyi szegedi siker megismétlődésének reményében volt oly kitaró. Rögön tegyük hozzá, nem csalatkozott. Az egyéni verseny mindkét kategóriáját a szegedi Pálínkó—Oze páros nyerte. A Pálínkai—Zsilák kettős harmadik helyezést ért el a standard táncok versenyében.

Rendhagyó mód, gálával kezdődött — és gálával ért véget a Szőke Tisza '84 nemzetközi táncverseny. Az osztrák, a cseh, az NSZK, az olasz és a szegedi Volán két csapata pénteken délután Gyulára utazott. Az ottani nyári játékok keretében tartották bemutatót a szabadtéri színpadon. Közel 800 gyulai, Békés megyei társolta műsorukat. Szombat este kezdődött az egyéni bajnokság. A nvertes szegediekén kívül dobozóra jutott, standard kategóriában, második lett a Ralf Bernhár—Corinna Fend kettős (NSZK). A latin táncok kategóriájában második helyet szerzett az Andrea Pavinani—Silvia Schinolfi (Olaszország), harmadikat

Roland Mader—Felicitas Augusta (Ausztria). Vasárnap a csapatok versengtek. Ez a pförzheimiek (NSZK) győzelmét hozta. Mindössze három ponttal maradt le a Volán egyes számú csapata (Pálínkó—Oze, Pálínkai—Zsilák, dr. Taródi—dr. Taródi—Tóth Erzsébet), harmadikok lettek a bécsiek.

A gálát megelőző szűszsanásnyi szünetben kértünk értékelést a verseny főrendezőjétől, Pálínkó Lujzától: — A Szőke Tisza táncverseny megrendezésével kettős célunk volt. Egyik, hogy színesítsük a Szegedi Ünnepi Hetek eseménysorozatát, a másik, hogy népszerűsítsük ezt a hazánkban sokáig méltatlanul mellőzött, sportot, művészetet egyesítő műfajt, a verseny-táncot. Magyarországon — szében az európai 60 éves múlttal — alig 20 esztendő-ge, hogy egyáltalán odafigyelnek az amatőr verseny-táncra. Évek során sikerült meghonosítanunk a csapatversenyt, természetesen kezdettől fogva tartottuk az egyéni bajnokságokat. A bírák a nemzetközi szabályok szerinti pontozással értékelnek. Úgy gondolom, a szegedi táncversenyek immár semmivel sem maradnak le a szombathelyi bajnokságoktól, csak mintha Szegedre kevesebben figyel-nének, kisebb a visszhangja. Pedig itt is az egyes országok legjobbjai mérik össze tudásukat.

A volánosok koreográfiá-át a békéscsabai Felczán házaspár tervezi, segíti. Felczáné;

— Úgy látom, egyre magasabb színvonalon táncolnak a versenyzők. Rendkívül nehéz mozdulatok sorában gyönyörködhetünk. A kitaró gyakorlás, a megfelelő kondíció meglátászik a produkciókon. Ha lassan is, a fiatalabb korosztály kezdi fölismerni, elengedhetetlen a megfelelő mozgáskultúra a tánc igazi élvezetéhez. A divattáncok népszerűek, de tisztavirág-életűek. Pár hónapig sikk egyfajta stílus, aztán eltűnik nyomtalanul. A tangó, a keringő sosem megy ki a divatból.

A mozdulatok szépségében, harmóniájában a gálán is kapott ízelítőt a közönség. Nagy sikert aratott idén is a Jánosi házaspár (egy-kori magyar bajnokok), a DELÉP Napsugár táncgyüttese. Színes műsorral kedveskedett a kassai formációs táncklub. Nem hiányzott a mozdulatművészet másik műfaja, a pantomim sem: M. Kecskés Andrást láthatta a közönség.

A Szőke Tisza '84 versenyén a Melody Combo zenekar játszott. A műsorvezető Antal Imre volt.

M. E.

Koszorúzás a gödi Fészekben

Koszorúzási ünnepséget tartottak vasárnap a gödi Fészek fennállásának 60. évfordulója alkalmából a gödi munkásmozgalmi és a gödi Fészek-emlékműnél. Az ünnepség szónoka Tömpe István az MSZMP Központi Bizottságának tagja, az Állami Rádió és Televízió Bizottság nyugalmazott elnöke, a gödi Fészek veteránja volt.

Országos nemzetiségi találkozó

Szemet gyönyörködtető színes népviseleis felvonulással, békegyűléssel, a szlovák, német, detszláv és román nemzetiségi együttesek országos találkozójaival vasárnap befejeződtek a Bánkon rendezett Nógrád megyei nemzetiségi napok.

Nógrád, amely megkülönböztetett gondallal ápolja huszonkét szlovák és két német ajkú nemzetiségi településének anyanyelvi kultúráját, s amelynek talán legszebb fekvésű községében

— Bánkon — évtizedek óta rendszeresen megrendezik a szlovák, a német — s az itt vendég magyar — néptáncosok-dalosok fesztiválját.

A banki országos nemzetiségi fesztivál reggeltől estig tartó eseményein — amelyeket jól kiegészített a népi és iparművészeti kirakodó vásár, a nemzetiségi lapok hírlap- és könyvvására — a banki tájház kiállításra — összesen mintegy hat-ezren vettek részt. (MTI)

Gondozónők vetélkedője Szegeden

Az egészségügyi gyermekotthonok szakmai vetélkedőjét az idén negyedik alkalommal rendezték meg, ezúttal Szeged adott otthont a pnteken kezdődött háromnapos rendezvénynek, melynek része volt a vetélkedő is. Szombaton délelőtt a szegedi Ifjúsági Házban öt város — Békéscsaba, Debrecen, Eger, Budapest és Szeged — két-két négyfős csapata, a gyermekotthonok gondozónői mérték össze tudásukat, felkészültségüket szakmai és politikai ismeretekből.

A versenyt dr. Csörgő Tibor városi főorvos nyitotta meg, köszöntötte a megjelenteket a szegedi városi pártbizottság képviselőjében Foszto Lászlóné és házigazdát dr. Galántai Erzsébet igazgató főorvos is. Az elnökségben foglalt helyet dr. Szondy Mária, a Gyermek-

otthonok Módszertani Intézetének vezető főorvosa és az illetékes intézmények számos képviselője.

Az egészségügyi gyermekotthonok dolgozói — akiknek munkája a szakterületen belül is a legnehezebb, legtöbb türelmet igénylő feladatok közé tartozik — bizonyították, igen magas szinten sajátították el szakmájuk, hivatásuk elméleti és gyakorlati tudnivalóit. A harmónapos rendezvény alkalmat adott arra is, hogy a Szegedre érkezett vendégek ismerkedjenek a városal, részt vegyenek a kulturális programokban, a szegedi fesztivál eseményein. A szakmai vetélkedőn, igen szoros versenyben Szeged vitte el a pálmát, a két csapat az első és a harmadik helyezést szerezte meg. Második helyen az egriek végeztek.